

УКРАЇНСЬКА ЄВАНГЕЛЬСЬКА ЦЕРКВА

ВІРОВЧЕННЯ

Затверджено Собором Української Євангельської Церкви 3-4 вересня 1998 року Божого

Святе Письмо

Ми віримо, що усі книги Святого Письма Старого та Нового Заповіту є богонатхненні (2 Тим. 3:16); і написані за натхненням Духа Святого. Конон складається з 39 книг Старого Заповіту та книг 27 Нового Заповіту (2 Пет. 1:21; Пс. 147:8-9).

Святе Письмо є джерелом правди для християн і духовною настановою для віруючих (1 Ів. 1:5,11; Ів. 20:31). Тільки Біблія відкриває святу істину, звіщає про Божу таємницю та вічне життя у Христі Ісусі (Ів. 14:6).

“Коли хто до цього додасть що, то накладе на нього Бог кару, що написані в книзі оцій. А коли хто відійме від слів книги пророцтва цього, то відійме Бог частину його від дерева життя, і від місця святого, що написано в книзі оцій (Об. 22:18-19).

“Не в тому любов, що ми полюбили Бога, а що Він полюбив нас і послав Свого Сина вблаганням за наші гріхи” (1 Ів. 4:10), (Рим. 1:16).

“І ми маємо слово пророче певніше. І ви добре робите, що на нього вважаєте, як на світильника, що світить у темноту місці” (2 Пет. 1:19), (Єг. 1:1-2; Мт. 22:24; Рим. 15: 4; 1 Тим. 3:14-16; Євр. 4:12; Іс. 40:8).

“До кого ми підемо, Господи? Ти маєш слова життя вічного” (Ів. 6:68).

Про Бога

Ми віримо в єдиного живого та істинного Бога. Який відкрився в трьох особах: Отця, Сина і Духа Святого, які є однією сутністю. Бог є Предвічний (Пс. 89:3), Досконалий (Мт. 5:48), Святий (Об. 15:4; Іс. 6:3), Всемогутній (1 М. 17:14), Всевидючий. Він не має ані початку, ані кінця (Пс. 147:5).

Ми віримо в Бога Творця, що створив небо і землю та все, що наповняє їх (Іс. 45:1; 1 М. 1:1; Кол. 1:16).

“Господня земля і все, що на ній, вселенна й мешканці її” (Пс. 24:1), (1 М. 1:3, Пс. 107:25-29, Іс. 40: 26-29, Дії 17:24-28).

Ми віримо, що Бог є Дух, тому Він невидимий для людського зору. Його можна бачити тільки духом: “Бог ж дух, і ті, що Йому вклоняються, повинні в душі та правді вклонятись” (Ів. 4:24); (Ів. 1:18, 1 Ів. 4:12, 1 Тим. 6:16).

Ми віримо також, що “Бог є любов” (1 Ів. 4:16), і ця любов явлена людству в Ісусі Христі. Задля нас Бог послав Однородженого Сина Свого в цей світ (Рим. 5:8, Єф. 2:4-5, 1 Тим. 2:4).

Триєдність Бога

Ми віримо в триєдиного Бога: Отця, Сина та Святого Духа. Елохім означає “Бог” у множині. Слово Бог – це ймення сутності триєдинства: Бога Отця, Бога Сина та Бога Духа Святого: “Бо трое свідкують на небі: Отець, Слово й Святий Дух, і ці Трое – Одно” (1 Ів. 5:7); (1 М. 1:16, 3:22, 11:7, Іс. 6:8, 48:16).

“І охристинившись, Ісус, зараз вийшов із води. І ось небо розкрилось, і *Іван* побачив Духа Божого, що спускався, як голуб, і сходив на Нього. І ось голос почувся із неба: “Це Син Мій Улюблений, що Його Я вподобав!” (Мт. 3:16-17).

Бог Син – Ісус Христос: ...Бо відзначив Його Бог Отець (Ів. 6:27). “Що *їхні й* отці, і від них же тілом Христос, що він над усіма Бог, благословенний навіки, амінь (Рим. 9:5);

“І, безсумнівно, це є велика таємниця благочестя: Бог з’явився в тілі...” (1 Тим. 3:16);

“Споконвіку було Слово, а Слово в Бога було, і Бог було Слово” (Ів. 1:1); “Я й Отець – Ми одне!” (Ів. 10:30);

“Він, буди в Божій подобі, не вважав в захват бути Богові рівним” (Фил. 2:6);

“Тож ідіть, і навчить всі народи, християчи їх в Г’мя Отця, і Сина, і Святого Духа” (Мт. 28:19);

“Благодать Господа нашого Ісуса Христа, і любов Бога й Отця, і спільність Святого Духа нехай буде зо всіма вами!” (2 Кор. 13:13).

Ми віримо, що кожна народжена від Бога людина має в собі Отця, Сина і Святого Духа.

“А хто прибуває в науці Його, той має і Отця, і Сина, і Духа Святого”

(2 Ів. 9);

“Хто визнає Сина, той має Отця” (1 Ів. 2:23);

“Чи не знаєте ви, що ви – Божий храм, і Дух Божий у вас прибуває?”

(1 Кор. 3:16);

“А ви не в тілі, але в дусі, бо Дух Божий живе в вас. А коли хто не має Христового Духа, то й не Його” (Рим. 8:9).

Ісус Христос – Син Божий

Ми віримо, що Ісус Христос є Сином Божим, що Він від вічності суцільний Бог.

“Ми знаємо, що Син Божий прийшов, і розум нам дав, щоб пізнати Праведного, і щоб бути в правдивому Сині Його, Ісусі Христі. Він – Бог правдивий” (1 Ів. 5:20); (Рим. 9:5, Ів. 6:69, Пс. 118:54).

Христос - є вічно суцільний Творець всесвіту, Він володарює над усім творінням: “Усе через Нього повстало, і ніщо, що повстало, не повстало без Нього” (Ів. 1:30).

“Бо то Ним створено все на небі і на землі” (Кол. 1:16).

“Як настало виповнення часу, Бог послав Свого Сина” (Гал. 4:4);

“В подобі гріховного тіла, і за гріхи у тілі” (Рим. 8:3); (1 Пет. 2:24, 3:18).

Віровчення Української Євангельської Церкви

Ісус Христос, зачатий від Духа Святого, народився від Діви Марії, поєднав у Собі божественне єство з людським (Іс. 7:14, Мт. 1:20, Лк. 1:35). Безсумнівно, велика це таємниця благочестя: “Бог з’явився в тілі” (1 Тим. 3:16); (Рим. 1:3-4).

Ми віримо, що Ісус є Єдиним Посередником між Богом та людиною (1 Тим. 2:5, Кол. 1:20). Христос “...виданий за наші гріхи і воскрес для виправдання нашого” (Рим. 4:25); (Дії 13:39, Рим. 5:18, Євр. 9:11-26).

Він є Переможцем над дияволом, пеклом і смертю: “Де, смерте, твоя перемога?” (1 Кор. 15:55); (Євр. 2:14-15, 1 Ів. 3:8, Лк. 4:33-36,41, 2 Тим. 1:10, Об. 20:2-3,14).

Ми віримо, що Христос є обітований Помазаник Божий – Месія і єдиний Спаситель світу: “На Мені Дух Господній, бо Мене Він помазав, щоб Добру Новину звіщати вбогим. Послав Він Мене проповідувати полоненим визволення, а незрячим прозріння, відпустити на волю помучених, щоб проповідувати рік Господнього змилування” (Лк. 4:18-19); (Дії 4:12).

“Прощати гріхи на землі має владу Син Людський” (Мт. 9:6); (Ів. 4:42, 19:28, 1 Пет. 1:18-19, Гал. 1:4, Еф. 5:2, 1 Тим. 2:6, Титу 2:14, Євр. 9:12).

Ми віримо, що воскреслий Ісус Христос вознісся на небо, посів по правицю Бога і зробився Заступником нашим перед Отцем Небесним і Первосвящеником майбутнього добра (Євр. 9:11). “Господь же Ісус... вознісся на небо – і сів по Божий правиці” (Мр. 16:19).

“Маємо Заступника перед Отцем, - Ісуса Христа праведного” (1 Ів. 2:1); (Євр. 7:24-25, 1 Тим. 2:5, 3:16).

Ми віримо, що Ісус Христос знову прийде в силі судити живих та мертвих (Ів. 5:22, Дії 17:31, 1:11, Об. 19:11-16).

“І того часу на небі з’явиться знак Сина Людського, що йтиме на хмарах небесних із великою потугою й славою” (Мф. 24:30); (Лк. 21:27, Дії 1:11).

А Ісус відкрив: “І побачите ви Сина Людського, що сидітиме по правиці сили Божої, і на хмарах небесних приходите!”

Дух Святий та Його дії

Ми віримо, що Дух Святий є діючою Особою. В першій книзі Моєсеєвій написано: “Дух Божий ширяв над поверхнею води (1 М. 1:27). Під ім’ям “Дух Божий треба розуміти Святого Духа, як Божественну Особу. Він є Богом. Дух Божий не є чимось неживим як, наприклад, вітер, чи вияв якоїсь безособової бездушної енергії. Дух – Бог! (Агея 2:2-5).

Біблія не є чимось наводить такі імена Духа святого:

“Дух Божий”	“Дух правди”
“Дух Христів”	“Дух благодаті”
“Дух життя”	“Дух синівства”
“Утішитель”	“Дух Святий”
“Дух обітниць”	

Ісус Христос вчив шанувати Духа Святого, не засмучувати і не зневажати Його, бо тому не проститься (Лк. 12:10, Еф. 4:10).

Ми віримо, що Духу Святому притаманні усі Божі властивості (Дії 5:3-4), а саме:

- всемогутність (Рим. 15:19);
- всевидючість: "...Усе бо досліджує Дух, навіть Божі глибини"
(1 Кор. 2:10);
- всюдисутність: "Куди я від Духа Твого піду" (Пс. 139:7);
- святість: "І не засмучуйте Духа Святого Божого" (Еф. 4:30);
- Дух Святий від віку звершує дії Божі (Йов. 33:4, Пс. 104:30).

Ми віримо, що Дух Святий приводить грішника до Бога через покаєння; людина стає Божою дитиною через нове народження.

Ми віримо, що Дух Святий був посланий у день П'ятидесятниці для свідчення про Христа, для Його прославлення, і для збудування Церкви. В цей день Дух Святий вступив в Свої дії та від тоді готує Церкву до зустрічі з її Нареченим.

"А коли Втішитель прибуде, Його від Отця Я пошлю вам, той Дух правди, що походить від Отця, Він засвідчив про Мене" (Ів. 15:26); (1 Ів. 16:7) "Він прославить Мене" (Ів. 16:14).

Дух Святий розбудовує Церкву, як Своє Тіло (1 Кор. 12:13).

Дух Святий виявляє світові про гріх, про правду, про суд (Ів. 16:8-9).

Дух Святий відроджує людину, що увірувала (Ів. 3:3-5, Титу 3:5); живе в ній (1 Кор. 3:16, Рим. 8:9) – і сприяє її духовному росту (Еф. 3:16, 18-19, 1 Кор. 3:16, 6:19).

Ми віримо в поміч від Самого Бога через Святого Духа. Ісус сказав: "Приймете силу, як Дух Святий злине на вас" (Дії 1:8). Ми віримо, що, ця обітниця для нас і дітей наших, і для всіх, що далеко знаходяться, кого б тільки покликав Господь, Бог наш" (Дії 2:38-39).

Ми віримо, що через занурення (хрещення) в Дух Святий віруючий приймає силу і стає Його свідком.

Ми віримо, що злиття Святого Духа на віруючих супроводжується, ознаками незнайомих мов і пророкуванням (Дії 10:46-47, Дії 19:6, 1 Кор. 14:14,23), а також особистими переживаннями.

Ми віримо, що хрещення Святим Духом є тільки початок дій Святого Духа, а сповнення Духом Святим – це все життя віруючого.

"І переповнилися Духом Святим і зачали говорити Слово Божі з сміливістю" (Дії 4:31). "І не впивайтесь вином..., але краще наповнюйтесь Духом" (Еф. 5:18); (Дії 1:8, 2:4, 5:3, 9:17, 13:9).

Дух Святий дарує дітям Божим здатність приносити добрий плід: "А плід Духа: любов, радість, мир, довготерпіння..." (Гал. 5:22); (Еф. 5:9). Цей плід: Духа з'являє собою характер Ісуса Христа, образ Якого в нас віруючих, вирізняється.

Дух Святий підкріплює нас в немочах наших та заступається на нас: "Так само і Дух допомагає нам в наших немочах; бо ми не знаємо, про що маємо молитись, але сам Духа заступається за нас невимовними зітханнями" (Рим. 8:26).

Ми віримо, що хрещення Святим Духом є необхідним для кожного віруючого, який вірить і довіриться силі Духа Святого.

Христос сказав учням Своїм, щоб вони раділи, що їхні імена записані на небесах. Та все ж таки заповів їм чекати на хрещення духом Святим. Наказав їм не відлучатися від Єрусалиму доки вони сповняться Духа Святого (Лк. 24:49).

Ми віримо, що хрещення Святим Духом дається не як знак спасіння, хоч воно і нероздільне зі спасінням, але є надзвичайним переживанням тих християн, які вже є віруючими. Вони отримують Божественну силу, щоб бути вірними свідками Ісуса Христа.

Ми віримо, що Дух Святий наділяє віруючих благодатними дарами для служіння у Церкві: “І кожному дається виявлення Духа на користь. Одному бо Духом дається слово мудрості, а другому слово знання тим же Духом, а іншому віра тим же Духом, а іншому дари оздоровлення тим же Духом, а іншому роблення чуд ... а все оце чинить один і той Самий Дух, уділяючи кожному особно як Він хоче” (1 Кор. 12:7-11).

Про людину

Створення людини

Ми віримо, що Бог сотворив Адама і Єву остаточно, досконало, тобто без гріха. Вони були найкращими з усього Божого творіння.

“І Бог на Свій образ людину сотворив, на образ Божий її Він створив, як чоловіка та жінку сотворив їх” (1 М. 1:26-27, 2:7, 5:1, Екл. 7:29). Людина прийняла образ безсмертя, а також за подобою до Творця була доброю, милосердною, як Бог милосерд (Пс. 8:5-6).

Людина створена трисединою. Вона має дух, душу і тіло. (1 М. 2:7, 1 Сол. 5:23).

“І поблагословив їх Бог, в сказав Бог до них: “Плодіться й розмножуйтесь, і наповнюйте землю, оволодійте нею, і пануйте над морськими рибами, і над птаством небесним, і над кожним плазуючим живим на землі!” (1 М. 1:28);

“І взяв Господь Бог людину, і в Єденському Раї вмістив був її, щоб порала його та його доглядала” (1 М. 2:15).

Бог сотворив людину з доброю волею, отже, вона має можливість зробити свій вибір між добром і злом: “І наказав Господь Бог Адамові, кажучи: “Із кожного дерева в Раю ти можеш їсти. Але з дерева знання добра й зла - не їж від нього, бо в день їди твоєї від нього ти напевно помреш!” (1 М. 2:16-17).

Гріхопадіння людини

Людина порушила повеління Бога – цим вона згрішила... Через гріхопадіння Адама все людство успадкувало гріх і смерть: “Тому то, як через одного чоловіка ввійшов до світу гріх, а гріхом смерть, так прийшла й смерть у всіх через то, що всі згрішили” (Рим. 5:12).

Викуплення людини

Ми віримо, що наше викуплення звершено на Голгофі через добровільну жертву Ісуса Христа за наші гріхи.

“Наступного дня Іван бачить Ісуса, що іде до нього, і говорить: “Ось Агнець Божий, Котрий бере гріх світу!” (Ів. 1:29).

“Він тілом Своїм поніс гріхи наші Сам на дерево, щоб ми вмерли для гріхів, та для праведності жили; Його ранами ви вздоровилися” (1 Пет. 2:24); (Євр. 9:11-15, Мт. 20:28, Іс. 53:4-7, Дії 4:10-12, 1 Пет. 1:18-19, Титу 2:11, Мт. 11:28-30, 2 Пет. 3:9, 1 Тим. 2:4).

“Дарма виправдовуються Його благодаттю, через вилуплення, що в Ісусі Христі” (Рим. 3:24).

“Кожен, хто вірує в Нього, одержить прощення гріхів Його іменем” (Дії 10:43).

Ми віримо, що для навернення грішника до Бога необхідна віра, яка дається людині через дію Святого Духа та слухання Слова Божого (Ів. 16:8-9, Рим. 10:17, Євр. 11:6, Дії 4:4, 10:43).

Добрі вчинки свідчать про правдиву віру: “Віра, коли діл не має, - то вона мертва собі” (Як. 2:7).

Ми віримо, що покаяння дає Дух Святий. Це – Божа благодать грішнику (Мр. 1:15, Дії 11:18, Рим. 2:4).

“А всім, хто Його прийняли, їм владу даю дітьми Божими стати, які... народились від Бога” (Ів. 1: 12-13).

Через народження від Бога людина стає дитям Божим, причетною Божого єства й храмом Духа Святого (2 Кор. 5:17, Гал. 6:17, 1 Пет. 2:9).

“Ваше тіло – то храм Духа Святого” (1 Кор. 6:19).

“Людина виправдовується вірою без діл Закону” (Рим. 3:28); (Гал. 2:16).

“Отже, виправдавшись вірою, майте мир із Богом через Господа нашого Ісуса Христа” (Рим. 5:1).

Освячення

Ми віримо, що без святості ніхто не може побачити Господа.

“Пильнуйте про мир за всіма, і про святість, без якої ніхто не побачить Господа” (Євр. 12:14); (1 Сол. 4:3-7).

“А з Нього ми в Христі Ісусі, що став нам мудрістю від Бога, - праведністю, і освяченням, і відкупленням” (1 Кор. 1:30); (Еф. 5:27).

“Святий – нехай ще освячується” (Об. 22:11).

До участі людини відноситься:

Молитва

Молитва – це засіб спілкування людини з Богом. “По правді, по правді кажу вам: чого тільки попросите ви від Отця в Моє ймення, - Він дасть вам” (Ів. 16:23); (Євр. 33:3).

“...У всьому нехай виявляються Богові ваші бажання молитвою й проханням подякою” (Фил. 4:6).

Ми молимося не тільки за себе, але й за всіх людей: за Церкви, служителів, за успішне розповсюдження Євангелії, за всіх святих, за рідних, за страждаючих, хворих, за наших друзів та недругів:

“Отже, перш над усе я благаю чинити молитви, благання, прохання, подяки за всіх людей, за царів та всіх, хто при владі, щоб могли ми проводити тихе й мирне життя в усякій Віровченні Української Євангельської Церкви

побожності та чистоті” (1 Тим. 2:1-2); (1 М. 18:23-24, 2 М, 32:11-14, Мт. 5:44, Лк. 22:32, 23:34, 1 Ів. 5:14, Як. 5:14, 2 Сол. 1:11, 3:1).

Молитви можуть супроводжуватись постами

“Але прийдуть ті дні, коли... будуть постити (Мр. 2:20);

“Цей рід не виходить інакше, як тільки молитвою й постом” (Мт. 17:21); (Езд. 21:23; Йоїл. 1:14, 2:12-15);

При скорботах (Суд. 20:26, 2 Сам. 1:12, Еф. 4:3, Іс. 35:13, 69:11);

При виборі служителів церкви (Дії 13:2-3, 14:23) є інші обставини (Мр. 9:29, 2 Кор. 6:4-5).

Ісус Христос повчав, щоб під час посту людина спеціально не вдавала себе сумної, як лицемір (Мт. 6:16-18).

Піст – це внутрішня потреба людини. (Іс. 58:3-12, Зах. 7:3-10, Мт. 5:23-24).

Церква Христова

Ми віримо, що Ісус Христос створив Церкву:

“Побудую Я Церков Свою, і сили адові не переможуть її” (Мт. 16:18); (Кол. 1:26-27, Еф. 3:9-10, Рим. 14:24-25).

З дня П’ятидесятниці існують: Вселенська (невидима), помісна і домашня Церкви.

Вселенська Церква Христа складається з вилуплених кров’ю Христа людей від усякого коліна, народу та племені, що знаходяться на небесах і не землі.

“Але ви приступили до гори Сіонської, і до міста Бога Живого, до Єрусалиму небесного, і до десятків тисяч Анголів, і до Церкви первороджених, на небі написаних, і до Судді всіх – до Бога, і До духів удосконалених праведників” (Євр. 12:22-23); (Об. 5:9-10, Еф. 1:22-23, 5:25-27, Кол. 1:12-22).

Вселенська Церква має назви:

Тіло Христа “А Він є перший від усього, і все Ним стоїть. Він – Голова тіла, Церкви. Він початок, первонароджений з мертвих, щоб у всьому Він мав першенство” (Кол. 1:17-18); (1 Кор. 12:10-17, Еф. 1:22-23, Кол. 1:18-27);

Наречена Христа “Заручив Бо Я вас одному чоловікові, щоб Христу вас представити чистою дівою” (2 Кор. 11:2); (Еф. 5:27, Об. 19:7-9, 21:9-10);

Дім духовний, або храм Божий “Отче, ви вже не чужі і не приходаки, а співгорожани святим, і домашні для Бога, збудовані на основі апостолів і пророків, де наріжним каменем є Сам Ісус Христос, що на Ньому вся будівля, улад побудована, росте в святий храм у Господі” (Еф. 2:19-21); (1 Пет. 2:4-6, Євр. 3:6);

Паства Христа “І буде отара одна й Один Пастир!” (Ів. 10:16); (Ів. 21:15-17,

1 Пет. 5:2, Євр. 13:30).

Ми віримо, що всі: ті, хто увірував в Христа, народилися від Бога, та хрещені (занурені) Духом Святим в Тіло Христове - і є членами Церкви Христової (1 Кор. 12:13-14, Дії 2:47, Еф. 1:3, Гал. 3:27, Кол. 2:12);

“Коли хто не родиться з води й Духа, той не може увійти в Царство Боже” (Ів. 3:5); (Еф. 1:3, Рим. 8:9,14, Тита 3:5-7).

Ми віримо, що після закінчення періоду благодаті Церква Христа буде схоплена з землі для зустрічі з Господом у небесах, щоб там мати з Ним вічну славу (Ів. 17:24, 14:13, 1 Сол. 4:13-17, 1 Кор. 15:51-57, Фил. 3:20-21).

Від церкви відходять ті, хто відпали від Христа, й хто зв'язані на землі рішенням помісної Церкви згідно Святого Писання (Євр. 6:4-7, Мт. 18:8,16-19, Ів. 20:23, 1 Кор. 5:3-5).

Помісна Церква – це зібрання відроджених душ, котрих об'єднує одна віра, одна любов та одна надія, і які добровільно об'єдналися для спільного служіння Господу та задоволення своїх духовних потреб: “І вони перебували в науці апостольській, та в спільноті *братерській*, і в ламанні хліба та молитвах” (Дії 2:42); (Мт. 18:17, Дії 14:23, 1 Кор. 12:13, Рим. 8:9-14).

Завдання помісної Церкви є:

- проповідь Євангелії (Мт. 28:19, Мр. 16:15-20, Дії 20:24);
- виховання віруючих для досягнення святості, християнського благочестя та дотриманні в житті настанов Христа (Мт. 28:20, Еф. 3:18-19);
- примноження християнської любові на землі (1 Ів. 13:35, 2 Пет. 1:5-8);
- єднання віруючих, згідно Первосвященницької молитви Господа (Ів. 17:21-23).

Про членство в помісній Церкві

Умови членства в помісній Церкві: віра, покаяння, відродження. Про це людина свідчить перед Богом воскресив Його з мертвих, то спасешся, бо серцем віруємо для праведності, а устами ісповідуємо для спасіння” (Рим. 10:9-10);

“Змагайся добрим змагом віри, ухопися вічного життя, до якого й покликаний ти, і визнав був добре визнання перед свідками багатьма” (1 Тим. 6:12); (Дії 19:2-5).

Віруюча людина стає членом помісної Церкви після прийняття хрещення по вірі (Дії 2:41-42).

Для збереження благо чинності діють заходи церковного впливу: умовлення (Титу 2:15, 1 Тим. 1:15); зауваження (2 Сол. 3:14); та відлучення (1 Кор. 5:12-13).

Відлучення від помісної церкви може бути в разі:

- відпадання від віри в Бога (Євр. 10:38, 1 Кор. 16:22);
- ухил в єресь (Тита 3:10);
- гріхопадіння (Мт. 18:15-18, 1 Кор. 5:11-13, 2 Сол. 3:6).

Влаштування помісної церкви

Кожна помісна церква належить Богові (1 Кор. 1:2, Дії 20:28).

За волею Божою церква має влаштування та певний порядок: “Тому, що Бог не є Богом безладу, але миру. Як по всіх Церквах у святих. Але все нехай буде добропристойно і статечно” (1 Кор. 14:33-40).

Господь поставляє служителів через покликання й обрання Церквою: “І Він, отож, настановив одних за апостолів, одних за пророків, а тих за благовісників, а тих за пастирів та вчителів, щоб приготувати на діло служби для збудування Тіла Христового” (Еф. 4:11-12); (Дії 6:2-7, 13:1-3, 15:22, 1 Кор. 12:28-29, Тит. 1:5).

Пресвітери зобов’язанні пасти Церкву Господа (Дії 20:28), навчати членів Церкви здоровому навчанню (2 Тим. 2:15), підтримувати слабких (Дії 20:35), викривати тих, хто опирається (Тит. 1:9).

Диякони покликані допомагати пресвітерам в їх служіннях. У Церквах можуть бути обрані інші служителі (Рим. 12:7-8, Дії 6:1-4, Рим. 16:3, 9:12-13). Пресвітери, диякони та інші служителі беруть участь при обговоренні та вирішенні духовних питань. “І зібралися апостоли і старші, щоб розглянути цю справу” (Дії 15:6); (Дії 6:22, Фил. 1:1).

Служителі Церкви можуть утримуватися нею “Так і Господь наказав проповідникам Євангелії жити з Євангелії” (1 Кор. 9:14); (Мт. 10:10, Гал. 6:6, 1 Тим. 5:17-18).

Про рукопокладення служителів Церкви

Пресвітери, диякони та інші служителі, що обрані церквою, повинні відповідати усім вимогам Святого Письма (Дії 6:3, 1 Тим. 3:1-12, Тит. 1:6-9) та посвячуватися на служіння через покладання рук вищих служителів (Дії 6:1-6, 13:3, 14:23, 1 Тим. 4:14, 5:22, Євр. 7:7).

Рукопокладення втрачає силу при скоєнні такого гріха, за вчинення якого передбачення від Церкви (Євр. 12:15-17, Єз. 44:10-13, Мр. 2:7-9).

Служителі однаковою мірою з іншими членами церкви підлягають церковному стягненню, однак за участю вищих служителів (1 Тим. 5:19).

Обов’язок членів Церкви

Члени церкви повинні зберігати послух і вірність Господу (1 Сол. 15:22-23, Об. 2:10); жити між собою в мирі та злагоді, у взаємній любові.

“Ми завжди повинні подяку складати за вас Богові, браття, як і годиться, бо сильно віра ваша росте, примножується любов кожного з усіх вас один до одного” (1 Сол. 1:3); (Ів. 13:34-35, 1 Ів. 3:11, 1 Пет. 1:22, Ів. 15:12-17).

Кожний член церкви покликаний коритися служителям (1 Пет. 5:5, Євр. 13:17), виявлять їм честь (1 Тим. 5:7), молитися за них (Кол. 4:3) та зберігати єдність Церкви (Фил. 1:27, 2:2, Рим. 15:5-6).

Члени Церкви повинні приймати ревну участь в житті Церкви та в матеріальному її забезпеченні “Щоб поділення не було в тілі і щоб члени однаково дбали один про одного. І коли терпить один член, то всі члени з ним терплять; і коли один член пошанований, т всі члени з ним тішаються” (1 Кор. 12:25-26); (Рим. 12:13, 1 Кор. 9:7, Євр. 13:16).

Кожний член церкви покликаний відвідувати богослужіння та гідно брати участь у Вечері Господній “Не кидаймо збору свого, як то звичай у деяких” (Євр. 10:25); (Пс. 16:3, 121:1, 2 Кор. 11:26-28, Дії 2:42).

Водне хрещення

Слово “хрещення” відповідає грецькому слову “баптизм”, яке значить “занурення”.

Водне хрещення – це символ остаточного очищення від гріхів (Дії 2:38), це є зовнішній знак внутрішньої зміни людини, яка приймає хрещення. Переміну робить Бог (2 Кор. 5:21).

“Того образ, хрещення – не тілесної нечистоти, але обітниця Богові доброго сумління, спасає тепер і нас воскресінням Ісуса Христа” (1 Пет. 3:21).

Водне хрещення звершується над тими, хто увірував у Ісуса Христа, як свого особистого Спасителя, та пережив народження від Бога (Дії 8:36-38, 2:41, 8:12, 10:47, 18:8, 19:5, Лк. 15:7).

Хрещення віруючого символізує його смерть, поховання в воскресіння з Христом (Рим. 6:4, Екл. 18:4).

При звершенні хрещення служитель запитує охрещу ванного: “Чи віруєш, що Ісус Христос є Син Божий? Чи обіцяєш служити Богу в добрій совісті?” (Дії 8:7). Після стверджувальної відповіді новонародженого він каже: “По вірі твоєї хрещу тебе в ім’я Отця, і Сина, і Святого Духа”. Слово “Амінь” – охрещуваний промовляє разом із служителем (Дії 19:5, 8:12).

Після завершення хрещення служителі звершують молитву над охрещеними та разом з ними беруть участь в ламанні хліба. Через ці ознаки віруюча людина приєднується до Церкви і стає членом тіла Ісуса Христа (Дії 2:40-41), а також членом помісної та вселенської Церкви (Мт. 16:18). Хрещення звершується в ім’я Отця, і сина, і Святого Духа, а також в ім’я Ісуса Христа, якщо навернений визнає єдинство Бога в трьох Особах: Отця, Сина і Святого Духа (Мт. 28:19).

Про вечерю Господню

Ми віримо, що Ісус Христос встановив Вечерю Господню якраз на пасхальне свято (Лк. 22:7-20). Перша Пасха в Єгипті була пророцтвом про прихід Христа, а Господня Вечеря стала сповненням того пророцтва.

“Господня Вечеря” була започаткована Ісусом Христом, щоб нам пригадувати про Його велику жертву задля спасіння людства (Лк. 22:19).

Ми віримо, що Його учні зажди пам’ятали про Його любов, Його жертву, Його обіцянки приготувати місце тим, хто вирішив вірно слідувати за Ним (1 Кор. 11:26).

“...Ісус ...узяв хліб, подяку віддав, і переломив, і сказав: “Прийміть, споживайте, це тіло Моє, що за вас ломається. Це робіть на спомин про Мене!” Так само і чашу взяв Він по Вечері й сказав: “Ця чаша – Новий Заповіт у Моїй крові. Це робіть, коли тільки будете пити, на спомин про Мене!” Бо кожного разу, як будете їсти цей хліб та чашу цю пити, - смерть Господню звіщаєте, аж доки Він прийде.” (1 Кор. 11:23-26); (Мт. 26:26-28, Лк. 22:17-20).

Хліб і вино вказують на Тіло й Кров Христа, а також висловлюють нашу єдність як з Христом, так і один з одним. Вечеря Господня буде звершуватися в Церкві аж до Другого пришествя Христа. І Вечерю Господню треба приймати гідно, не в осудження собі (1 Кор. 11:27-29, 1 Кор. 10:16-17). Через відродження ми є члени Його Тіла, а через спомин ми живемо в Його Тілі.

Омиття ніг – це приклад, яким Христос показав Своїм послідовникам взірець смирення, й пошани один перед одним (Ів. 13:13-17). Може застосовуватися омиття ніг за бажанням кожної помісної церкви.

День воскресіння

Ми віримо, що перший день тижня був днем воскресіння Ісуса Христа для виправдання нашого (Мт. 28:14, Мр. 16:9, Рим. 4:25). Цей день, як день воскресіння Христа із мертвих, звіщає про славу перемогу нашого Викупителя над смертю є великим святом для усіх християн (1 Кор. 5:7-8).

Перше та друге спілкування воскреслого Христа з учнями відбулося в перший день тижня (Ів. 20:19-26).

Зшестя Духа святого також звершилося в перший день тижня (Дії 2:1). В недільній день апостол Іван був в душі і отримав від Бога об'явлення (Об. 1:10).

Перший день тижня пов'язаний з Церквою та з небом. Він є чудовим доказом вічного прийняття Церкви Богом і вказує на те, що Господь зробив для нас (Еф. 2:11-16).

Недільний день, як День Господній, повинен бути днем святої праці для Господа, днем, присвяченим вивченню Слова Божого, перебування в молитві, участі в богослужіннях та виявленню християнської любові справами милосердя (Дії 2:42, 1 Кор. 16:1-2, Як. 1:26, 2 Пет. 1:5-9).

Шлюб та сім'я

Ми віримо, що шлюб запроваджений Богом (1 М. 2:18, 24). Шлюб – це злучення чоловіка з жінкою для взаємної допомоги та підтримки, для продовження роду людського та для сумісного проходження життєвого шляху в любові та злагоді, доки смерть не розлучить їх (1 М. 2:18, 1 Кор. 7:38, 1 Пет. 3:6-7, Еф. 5:22-33).

На підставі Святого Письма чоловік може мати тільки одну дружину, а жінка – одного чоловіка мати (Мт. 19:4-9, 1 Кор. 6:16, 7:2).

В разі смерті одного з подружжя Слово Боже не заперечує тому, хто залишився сам, вступати в шлюб, але тільки в Господі (1 Кор. 7:39).

Ми віримо, що розлучення не дозволене, бо “Що Бог спарував, - людина нехай не розлучає!.. я вам кажу: відпустіть дружину свою не з причини перелюбу, і одружиться з іншою, той чинить перелюб. І хто одружиться з розведеною, той чинить перелюб” (Мт. 19:6-9).

Однак у випадку перелюбу або зловмисного залишення родини одним з подружжя, розлучення та вступ у шлюб невинної сторони може допускатися згідно з Словам Божим. “А як хоче невірний розлучитися, хай розлучається. Брат чи сестра в таких випадках не – неволиться. Покликав нас Бог до миру” (1 Кор. 7:15).

Шлюб, що є Божим установленням та громадянським актом, офіційно оформляється за законом держави, а в церкві отримує благословення через наставлення в Слові Божому та молитву (Кол. 3:17, 1 Пет. 2:13).

Ми віримо, що діти в сім'ї є дорогоцінним даром Божим (Пс. 127:3). Батьки несуть відповідальність за духовне виховання своїх дітей (Кол. 3:21, Еф. 6:4, Мт. 18:6-7, Пс. 78:3-8).

Другий прихід Ісуса Христа в про суд

Ми віримо в Другий прихід Господа нашого Ісуса Христа в силі та славі.

“Той Ісус, що вознісся на небо від вас, прийде так, як бачили ви, як ішов Він на небо!” (Дії 1:11).

“Прийде Син Людський у славі Своїй, і всі Анголи з Ним” (Мт. 25:31); (Мт. 26:64, 1 Сол. 1:10, 2 Сол. 1:7, Об. 1:7).

Другому пришествю Ісуса Христа повинно перебувати воскресіння померлих у Христі та зміна тіл вірних, що залишилися живими, незримо для світу підхоплення церкви та зустріч її з Христом на хмарах (1 Сол. 4:16-17, 1 Кор. 15:51-57, Фил. 3:21, 1 Ів. 3:2).

Ми віримо в суд Христов для спасених: “Бо мусимо всі ми з’явитися перед судовим престолом Христовим, щоб кожен прийняв згідно з тим, що в тілі робив він, - чи добре, чи лихе” (2 Кор. 5:10).

“І коли чиє діло, яке збудував хто, устоїть, той нагороду одержить” (1 Кор. 3:14); (1 Пет. 5:4, 1 Кор. 9:24-25, 2 Тим. 4:7-8, Об. 20:11-12).

Після суду Великого білого престолу прийде вічність; для одних вона буде щасливою з Христом, для інших – вічними муками: “І повиходять ті, що чинили добро, на воскресіння життя, а ті котрі зло чинили, у воскресіння суду” (Ів. 5:29); (Дан. 12:2, Об. 22:20).

Ставлення до держави

Ми віримо, що влада встановлена Богом: “Немає влади, як не від Бога, і влади, існуючи, встановлені від Бога” (Рим. 13:1-2). Християнин повинен бути зразковим громадянином своєї земної батьківщини, він покликаний коритися владі “не тільки заради страху, кари, але й заради сумління” (Рим. 13:5-7); (Мр. 12:17, Лк. 3:14, Дії 23:12-23, 1 Пет. 2:13-14, Рим. 13:1-7).

Християни зобов’язані через благочестиве життя і молитву боротися з усяким злом в житті суспільства, сприяти перемозі добра (Рим. 12:17), свободи (1 Кор. 7:21), справедливості (Фил. 4:8), миру для всіх людей (1 Пет. 3:11, Рим. 14:19, 12:18, Євр. 12:14).

Ми покликані молитися за уряд, щоб використання дорученої йому влади зберегло мир та правосуддя (Єр. 29:7, 1 Тим. 2:1-2).

Ми віримо, що Церква Христа не від світу цього (Ів. 18:36). Церква, визнаючи своєю Головою Христа, за своєю сутністю не може перебувати під володарюванням світської влади, тим більше вона не може сама мати світську владу і не може діяти в її дусі та її методами (Мт. 20:25-28, Лк. 12:13-14).

Відділення церкви від держави відповідає принципам Євангелії. Ми вважаємо не припустимим будь-яке втручання в канонічне виконання обов’язків нашої християнської віри в наше ставлення до Бога. Церква впроваджує свою діяльність по відношенню до держави за Словами Христа: “Віддавайте кесарево кесарю, а Богові – Боже” (Мт. 22:21).

Церква Христова стоїть перед сучасністю (як свого часу стояла апостольська Церква) у всеозброєнні своїх тверджень, що виходять з незаперечного Слова Божого. Вона покликана задовольняти духовні запити та потреби нашого покоління.